Gânduri pentru fiecare zi

de

Vladimir Ghika

Vladimir Ghika

Gânduri pentru fiecare zi

2005

Imprimatur:

† Ioan ROBU,
Arhiepiscop de Bucureşti
18 noiembrie 2002

Texte culese şi aranjate de:
Pr. Ioan Ciobanu şi Pr. Ciprian Bejan

Coperta:
Mons. Vladimir Ghika, pictură de Mac Avoy, 1935;
Colecţia particulară Pierre şi Christiane Hayet

Editura Arhiepiscopiei Romano - Catolice de Bucureşti

ISBN 973-9386-52-0

Prefață

Din grădina gândurilor scrise de Monseniorul Vladimir Ghika, care a trăit și a murit ca un sfânt și martir al credinței în Dumnezeu, al dragostei față de aproapele și al Bisericii Catolice (25.XII.1873-17.V.1954), am cules un buchet de gânduri cu balsam divin pentru cei care l-au cunoscut direct sau indirect, din mărturia celor care i-au fost aproape și din roadele apostolatului său, precum și pentru cei care nu-l cunosc în nici un fel și vor avea ocazia de a-l cunoaște.

Pentru cei care vor citi aceste gânduri, îl rog pe Bunul Dumnezeu să-i învrednicească cu o trecere a zilelor binecuvântată de haruri, căci învățătura pe care o găsim în fiecare zi o putem considera adevărate sclipiri de haruri, scântei strălucitoare și sfinte pentru viață, adevăruri și sfaturi înțelepte și inspirate pentru fiecare dintre noi.

Gândurile Monseniorului Ghika ne vor ajuta pe toți să putem continua aceeași cale de a face un apostolat discret și rodnic, așa cum el l-a practicat

toată viața, atât ca laic cât și în calitate de slujitor al lui Dumnezeu.

În aceste gânduri care ne ajută să gândim mai bine, mai eficient și mai frumos, putem vedea dar și vorbi despre geniul Monseniorului Vladimir Ghika, care, din modestie, preferă să fie considerat cât mai puțin posibil autor, deoarece ceea ce este mai valoros în scrierile sale nu vine de la autor, ci de la Dumnezeu.

Iată care este cel mai frumos elogiu pe care îl putem aduce lui Vladimir Ghika, prinț, apostol și martir al poporului român și al Bisericii Catolice, atât prin naștere cât și prin vocație.

Pr. Ioan Ciobanu

Rugăciune pentru obținerea beatificării Mons. Vladimir Ghika

Doamne Isuse Cristoase, Marele și Veșnicul Preot al sufletelor noastre, Tu i-ai trimis pe apostolii și discipolii Tăi în lumea întreagă, pentru a duce tuturor oamenilor vestea cea bună a iubirii Tale. În pragul sacrificiului Tău suprem pentru mântuirea lumii, la cina cea de pe urmă, Te-ai rugat Tatălui ceresc ca Biserica Ta să fie una.

Privește cu bunăvoință la poporul român, din sânul căruia l-ai ales pe Vladimir Ghika, suflet nobil atât din naștere cât și prin vocație. El a dat mărturie despre Tine cu zel apostolic pe toate meridianele pământului și și-a pecetluit credința neclintită în Tine cu prețul martiriului său.

Fă ca exemplul său de credință și iubire să strălucească tot mai mult printre noi; așa cum în vremea petrecerii sale pământești săvârșea, prin puterea Ta, mărețe fapte de binefacere, iar la chemarea Ta îmbina armonios Orientul cu Occidentul, tot astfel acum dăruiește-ne, pentru meritele și sfințenia martiriului său, harul ca el să fie ridicat la cinstea altarelor și să mijlocească într-un viitor cât mai apropiat unirea tuturor creștinilor, spre slava Ta, care viețuiești și domnești în vecii vecilor. Amin.

Gânduri pentru fiecare zi

1 Ianuarie

Doamne, binecuvântează-mă cu mâna şi din inima săracilor tăi!
Doamne, susţine-mă în privirea săracilor tăi!
Doamne, primeşte-mă într-o zi în compania săracilor tăi!

2 Ianuarie

Cel care se despoaie pentru ceilalţi, se îmbracă cu Cristos.

3 Ianuarie

Nimic nu ni-L apropie mai mult pe Dumnezeu decât aproapele.

4 Ianuarie

Să nu uiţi niciodată că cele mai frumoase zile nu sunt niciodată frumoase pentru toţi!

5 Ianuarie

Când fratele tău te obideşte pe nedrept, ar trebui să suferi mai mult pentru el decât pentru tine.

6 Ianuarie

Ieşi în întâmpinarea celui ce te evită,
Dăruieşte celui care nu-ţi cere,
Iubeşte-l pe cel care te respinge.

7 Ianuarie

A consola este putinţa noastră de a da celuilalt ceva care să fie mai adevărat decât durerea sa. A consola înseamnă să-l faci pe deznădăjduit să trăiască în speranţă. A consola înseamnă a permite celui ce suferă să vadă în noi iubirea lui Dumnezeu pentru el.

8 Ianuarie

Universul devine mai sărac prin uitarea rugăciunii. Să ne trăim rugăciunea şi să ne rugăm viaţa.

9 Ianuarie

Simţim adesea nevoia să ne rugăm chiar în picioare fiind şi să gândim în genunchi.

10 Ianuarie

Setea rădăcinilor este mai mare decât setea frunzelor.

11 Ianuarie

Nu trebuie să ne mirăm, nici să ne plângem de nerecunoştinţa semenilor. Recunoştinţa este mai rară decât binefacerea şi mai presus de ea.

12 Ianuarie

Când cineva ne dovedeşte recunoştinţa el ne dăruieşte mai mult decât i-am dat.

13 Ianuarie

Cel ce nu ştie să respecte, nu va învăţa nici să se sacrifice.

14 Ianuarie

Începi să devii om doar atunci când ai învăţat să-ţi comanzi tu însuţi ca şi cum ai fi altul şi când, mai bine chiar decât altul, ai învăţat să asculţi tu însuţi de tine.

15 Ianuarie

Printre cei ce se declară creştini, sunt prea mulţi care în loc să-L servească pe Dumnezeu, vor mai curând să se servească de El.

16 Ianuarie
Mâinile celor care trudesc văd mai bine decât ochii celor care dorm.

17 Ianuarie
Direcția Îndurării Divine în Eternitate se cheamă viitor.

18 Ianuarie
Cel care iubeşte mai mult este cel care iubeşte mai bine, iar cel care iubeşte mai bine este, într-un fel şi de fapt, cel care iubeşte mai mult.

19 Ianuarie
Biruințele sufletului lasă în urma lor cuvintele vieții care vor dăinui.

20 Ianuarie
Singurătatea e bună şi sfântă doar după ce a fost eliberată de Eu.

21 Ianuarie
O ispită a descurajării: „La ce mai pot fi bun?"
Răspunsul: „În orice caz, pentru a fi mai bun".

22 Ianuarie
Poate cel mai bun mijloc de a ne cunoaşte e să ne privim ascultând.

23 Ianuarie
A te disprețui e bine, a te uita e şi mai bine.

24 Ianuarie
Înaintarea spirituală are loc atunci când facem din dragoste ceea ce am fi făcut din datorie.

25 Ianuarie

Oricare ar fi întâlnirea providențială care așază o trebuință în calea noastră, ea este o vizită a lui Dumnezeu care ne apare.

26 Ianuarie

Calea spre cer e strâmtă, dar e mult mai ușor să nu te abați din drum mergând pe o cărare decât pe o câmpie.

27 Ianuarie

Când mergem spre lumină, umbra ne urmează; când ne îndepărtăm de ea, umbra ne precede.

28 Ianuarie

Pentru a fi perfecte, rugăciunile tale trebuie să devină adevărate fapte, iar faptele tale - adevărate rugăciuni.

29 Ianuarie

Inimile curate care îl vor vedea pe Dumnezeu sunt singurele care deja în această lume văd cu adevărat lucrurile acestei lumi.

30 Ianuarie

Adevărul este ceva care se cere eliberat și care eliberează.

31 Ianuarie

Timpul se roagă și eternitatea laudă.

*

* *

1 Februarie
Eternitatea nu suprimă timpul, ci, într-un fel, îl comprimă.

2 Februarie
Sunt sigur de Tine, nu sunt sigur de mine. Singurul meu mod de a fi sigur de mine este să fiu destul de sigur de Tine.

3 Februarie
Fie ca rugăciunea ta să circule în toate, ascunsă, puternică şi vie, ca sângele.

4 Februarie
Cerul nu face umbră pământului.

5 Februarie
Adevărurile sunt crude precum chirurgii.

6 Februarie
Nu există noroi care să poată astupa strălucirea iubirii.

7 Februarie
Lacrimi îngăduite: Isus a plâns la mormântul lui Lazăr şi în faţa Ierusalimului; dar n-a plâns nici în Grădina Măslinilor, nici pe Drumul Crucii.

8 Februarie
Nu răscumpăr păcatele, ci păcătoşii.
Nu şterg din lume păcătoşii, ci păcatele.

9 Februarie
Nu există ceva mai trist şi mai surprinzător decât faptul de a fi aflat şi de a constata încă o dată, în prezent, că porunca lui Cristos „iubiţi-vă unii pe alţii" este şi acum tot Poruncă Nouă.

10 Februarie

Calea spre Paradis are doar lărgimea unei persoane şi înălţimea unei cruci.

11 Februarie

Deschise sau împreunate: o frumoasă călăuză pentru mâini.

12 Februarie

Pe scara dispreţului nu se ajunge niciodată prea sus.

13 Februarie

Să dorim sfinţenia nu pentru a ne plăcea nouă înşine, ci pentru a plăcea lui Dumnezeu.

14 Februarie

Importanţă are nu atât ceea ce facem, ci felul în care facem ceva, nu atât ceea ce ni se întâmplă, cât felul cum întâmpinăm ceea ce ni se întâmplă.

15 Februarie

Dacă socoteşti că ţi-ai sfârşit viaţa, înseamnă că nici nu ţi-ai început-o încă.

16 Februarie

Nu încerca să faci din tine o capodoperă, ci un instrument de fericire.

17 Februarie

Florile ajung să parfumeze însăşi mâna care le striveşte.

18 Februarie

Dumnezeu este singurul care nu uită să iubească nici în mânia sa.

19 Februarie
Libertatea creaturilor e un fel de răbdare a Eternității.

20 Februarie
Dacă îl cauți pe Dumnezeu înseamnă că Dumnezeu te-a căutat şi nu te mira dacă El - Dumnezeu fiind - te găseşte înainte ca tu să-L fi găsit.

21 Februarie
Faptele de azi nu sunt decât ideile de ieri.

22 Februarie
Doamne, eşti atât de aproape de mine - iar eu, de Tine, atât de departe.

23 Februarie
Doamne, sunt trist că sunt ceea ce sunt, dar sunt fericit că Tu eşti ceea ce eşti.

24 Februarie
Doamne, m-am născut oare numai pentru a nu te iubi îndeajuns?

25 Februarie
Cel ce-şi aduce aminte de Dumnezeu învață să nu uite pe nimeni.

26 Februarie
Unele flori cresc numai acolo unde au căzut lacrimi.

27 Februarie
Până şi în imperfecțiunile noastre suntem o dovadă a lui Dumnezeu.

28 Februarie
Soarelui îi pare oare rău de razele sale?

29 Februarie
În fiecare nerecunoştinţă zace, ascuns în adâncul ei, un secret ruşinos.

*
* *

1 Martie
În ceea ce priveşte iubirea de Dumnezeu, e singura iubire care nu riscă să fie oarbă.

2 Martie
Orgoliul cel mai greu de smuls din rădăcini este acela al oamenilor care cred că nu-l au.

3 Martie
Există un om mai sărac decât cel îngâmfat?

4 Martie
La cei îngâmfaţi, dispreţul e uneori ca o bunăvoinţă a urii.

5 Martie
Vanitatea e o mitocănie de netăgăduit; nu există noblețe a cărei calitate să n-o stigmatizeze.

6 Martie
Cea mai bună cale de a spune lui Dumnezeu că Îl iubim este aceea de a-I cere mereu să-L putem iubi tot mai mult.

7 Martie
A vorbi de rău despre oameni ne deprinde să-L defăimăm pe Dumnezeu.

8 Martie

A ne ignora unii pe alţii e o mare greşeală;
a ne ascunde unii de alţii e un mare păcat;
a ne despărţi unii pe alţii e o crimă.

9 Martie

Tristeţea privirii noastre în noi şi în jurul nostru: văzând cât de bine se face răul şi cât de rău se face binele.

10 Martie

Sângele pătează totdeauna; numai sângele care răscumpără nu pătează, dimpotrivă, El spală, spală chiar şi ceea e de neşters.

11 Martie

Există oare lucruri mari şi mici atunci când faci totul din iubire pentru Dumnezeu şi numai pentru El?

12 Martie

Fă cu mărinimie cele mai mici lucruri şi cu umilinţă lucrurile mari.

13 Martie

Orice suflet cu adevărat umil poate să iubească uşor. El şi-a pierdut aproape toate motivele de indiferenţă şi de aversiune.

14 Martie

Numai Dumnezeu poate face ceva cu lacrimile omeneşti fără să le profaneze.

15 Martie

Două lucruri sunt de evitat: să scriem aşa cum vorbim, să vorbim ca o carte.

16 Martie

Iată ce ar trebui să spunem despre o adevărată operă de artă: „Nu se află totul în ea, dar nimic nu-i lipseşte".

17 Martie

Niciodată nu se întâmplă ca Dumnezeu să ne lipsească, dar se întâmplă ca noi să-i lipsim lui Dumnezeu.

18 Martie

A-L iubi pe Dumnezeu e totodată şi una din modalităţile de a învăţa să nu ne temem de nimic.

19 Martie

E mai de preţ să-ţi ţii promisiunea decât s-o faci, să fii mereu în adevăr decât să te pronunţi cu jurământ.

20 Martie

Trebuie să ne despărţim de toţi cei în care nu este Cristos şi să ne apropiem de toţi cei în care este Cristos.

21 Martie

Dacă lui Dumnezeu îi place să vorbească bietei inimi umane, nu e în obiceiurile Sale să pălăvrăgească cu ea.

22 Martie

Fiul lui Dumnezeu a fost vândut, dar n-a fost cumpărat. Iată însă că cel vândut ne-a răscumpărat pe toţi.

23 Martie

Ce ar fi dacă, pe neaşteptate, conştiinţa ta ar începe să vorbească cu voce tare şi în faţa tuturor?

24 Martie

Lumina e tăcută, sunetul nu se vede.

Totuşi, numai lumina permite să recunoşti într-o mulţime pe cel care vorbeşte.

25 Martie

A avea pentru sine sau a fi pentru El?

Aceste două întrebări puse retoric şi atât de tranşant cuprind în sine şi definiţiile a două atitudini de viaţă diametral opuse.

26 Martie

E mai grav să nu ai ce oferi cu inima şi mintea decât să ai mâinile goale.

27 Martie

La urma urmei, bunătatea nu e decât forma cea mai subtilă şi cea mai suplă a dreptăţii.

28 Martie

Dacă suferi pe nedrept - mulţumeşte lui Dumnezeu, atât pentru nedreptate cât şi pentru suferinţă ...

Ai prefera oare să ai de suferit pe bună dreptate?

29 Martie

Orice suferinţă îndurată aşa cum vrea Dumnezeu nu e decât reversul unei bucurii care te aşteaptă, eternă şi nemăsurată.

30 Martie

E uşor de spus ce ar trebui făcut, încă şi mai uşor ce ar fi trebuit făcut, dificil şi rar, dar util, este să poţi spune ce trebuie făcut, şi încă pe loc.

31 Martie

Cele patru etape: cu Dumnezeu,
pentru Dumnezeu,
la Dumnezeu,
în Dumnezeu.

*
* *

1 Aprilie

Nimic nu face ca o umbră să fie uriaşă, decât o lumină ţinută în mână.

2 Aprilie

Nu calea contează, ci cum o parcurgem.

3 Aprilie

Remuşcarea e ca o speranţă răsturnată şi fără ieşire. Ea se scufundă într-un trecut din care ar vrea să refacă un viitor, sau cel puţin un prezent maleabil.

4 Aprilie

Unul din numele măreţe şi înfricoşătoare ale lui Dumnezeu, atât pentru cei buni, cât şi pentru cei răi: Cel de Neocolit.

5 Aprilie

Dumnezeu este Cel de Neocolit mai mult decât moartea.

6 Aprilie

Cel ce nu poate fi în nici un fel, nicăieri, niciodată ocolit: e Suprema Iubire.

7 Aprilie

Nu mergeți spre Iubire pe calea ascultării, ci spre ascultare pe calea iubirii.

8 Aprilie

Nu vom fi niciodată nici judecați, nici condamnați decât de Iubire, în numele Iubirii şi pe temeiul iubirii noastre.

9 Aprilie

Vai de acele timpuri şi de acele ființe cărora trebuie să li se aducă aminte, dacă nu se poate altfel, că a iubi este, cel puțin, o datorie!

10 Aprilie

Cu privire la lucrurile lui Dumnezeu, singurii care ştiu ceva cu adevărat sunt cei ce iubesc.

11 Aprilie

Plângând că nu poți iubi destul, înseamnă să plângi tot din iubire.

12 Aprilie

Adevărata iubire nu vorbeşte despre sine, adevărata iubire este cea care nu are nevoie să fie numită pentru a fi recunoscută.

13 Aprilie

Cred în Biserica pe care strămoşii mei au părăsit-o, fără să se gândească la o ruptură, la comoara pe care o pierd, cât şi la consecințe ...

Ceea ce mă atrage nu este măreția unei cetăți, nici renumele său, ci spiritul şi mărturia lui Petru.

Din toată inima: vreau să devin catolic ca să fiu un ortodox mai bun. Aceasta nu înseamnă un dispreț față de ortodoxie.
De ce să pui sfârșit unei moșteniri lăsate de însuși Isus, ca toți să fie una într-o turmă și un păstor?

14 Aprilie

Nu-L iubim pe Dumnezeu așa cum se cuvine dacă, iubindu-L, nu știm să-L facem iubit.

15 Aprilie

Doamne, dacă îți cer uneori o dovadă sensibilă a harului tău, n-o fac pentru a fi mai sigur de tine, ci pentru a fi mai sigur de mine.

16 Aprilie

Când ne îndepărtăm de Dumnezeu, ne simțim în mod inexplicabil cumva mai departe de noi înșine și ne privim ca pe niște adevărați străini ...

17 Aprilie

Poți tot ce vrei când vrei ceea ce vrea Dumnezeu.

18 Aprilie

Când nu mai ai nimic de dat, poți să dăruiești încă ceva ce-i mai presus de toate: o rugăciune.

19 Aprilie

Doamne, dă-mi ceea ce trebuie să dau, pentru a avea cu adevărat de unde să dau, astfel încât să se simtă că Tu ești cel care, prin mine, dai.

20 Aprilie

Când te pui în slujba lui Dumnezeu trebuie să dai mereu mai mult decât ai: să fii mai presus decât ești.

21 Aprilie

Pentru a asculta, omul trebuie să aibă o voință liberă, altfel nu ascultă, ci îndură.

22 Aprilie

Cu cât un drum este mai bun, cu atât mai puțin păstrează urma paşilor ce trec.

23 Aprilie

Dumnezeu nu se schimbă, dar într-o lume unde totul se schimbă El consimte, la nevoile şi la rugăciunile noastre, să schimbe totul.

24 Aprilie

Dacă nu avem nimic de oferit lui Dumnezeu, să-i oferim ruşinea de a nu avea nimic să-i oferim.

25 Aprilie

Eternitatea însenineză deja de pe acum Timpul.

26 Aprilie

Nu putem şti dacă suntem vrednici de iubire sau de ură. Ştim doar atât, că, vrednici sau nu, Dumnezeu ne iubeşte.

27 Aprilie

Oamenii au ştiut să răstigească Cuvântul ...

Ce fac cu tăcerea lui Dumnezeu?

28 Aprilie

Tăcerea lui Dumnezeu e, înainte de toate, o tăcere a iubirii ...

29 Aprilie

Vom fi judecați înainte de toate după ceea ce am făcut cu tăcerile lui Dumnezeu.

30 Aprilie

A fi supus numai lui Dumnezeu ... Nu poate exista o libertate mai absolută decât aceasta.

*
* *

1 Mai

Ascultarea şi stăpânirea de sine se susţin şi, una pe cealaltă, se întreţin.

2 Mai

Să nu iubim pentru a ne conforma poruncii, ci să ascultăm pentru că iubim.

3 Mai

Poţi avea duşmani ... tu însuţi n-ar trebui să fii duşmanul nimănui.

4 Mai

A şti cum trebuie să-ţi iubeşti duşmanii înseamnă a începe să înţelegi cine este Dumnezeu.

5 Mai

Adevărul ... e aproapele nostru ... e unul dintre aceia pe care trebuie să-i iubim ca pe noi înşine.

6 Mai

Minciuna s-a născut damnată.

Dumnezeu n-o va primi niciodată, orice-ar face ea.

N-o mai primi nici tu în sufletul tău, n-ai ce face cu tovărăşia unei osândite.

7 Mai

Preafericiți sunt cei care se roagă din toată inima pentru alții, deoarece ei niciodată nu se vor putea ruga mai sigur, nici mai bine pentru ei înșiși.

8 Mai

Niciodată zăpada nu sclipește mai puternic decât razele soarelui care o fac să dispară.

9 Mai

Un caracter esențial al rugăciunii este puterea ei: lumina răzbate repede, dar rugăciunea, mai repede decât lumina.

10 Mai

Printre iubirile nerecunoscute, cea mai mare e aceea pe care o numim iad.

11 Mai

Dumnezeu știe tot, dar mai ales știe ceea ce noi nu știm.

12 Mai

Nu valorăm numai prin ceea ce suntem sau devenim, ci și prin descoperirea a ceea ce însemnăm.

13 Mai

Dumnezeu îl însoțește pe om de pretutindeni, chiar dacă pentru om El este de neatins.

14 Mai

La drept vorbind, Dumnezeu nu prevede nimic, El vede. În schimb, noi vedem cu întârziere.

15 Mai

Cel ce nu ştie să-L caute pe Dumnezeu pretutindeni riscă să nu-L recunoască nicăieri.

16 Mai

Suntem învăţaţi să trăim în „a face". Ar trebui să învăţăm cu precădere să trăim în „a fi".

17 Mai

Mor cu conştiinţa împăcată că am făcut tot ce am putut, deşi nu întotdeauna tot ce a trebuit pentru adevărata Biserică a lui Cristos, într-o perioadă tristă pentru ţara mea şi pentru întreaga lume civilizată.

18 Mai

O inimă rămâne neîmpăcată atâta vreme cât nu va fi dăruit tot ce i-a cerut Dumnezeu.

19 Mai

Străduieşte-te în aşa fel încât, ajuns la o vârstă memorabilă, această vârstă să aibă şi ea ceva memorabil în ea.

20 Mai

Eu nu sunt un mort, n-aş accepta niciodată moartea. El trăieşte în mine şi mă face să-i văd privirea. Nu mă voi lăsa niciodată să fiu despărţit de El.

21 Mai

Omul este una din făpturile care se alcătuiesc cel mai încet şi care trec cel mai repede.

22 Mai

Nu uita că descinzi din Dumnezeu, dar că depinzi numai de tine.

23 Mai
Trupul nostru sacrifică spiritul cu mai mare uşurinţă decât sufletul.

24 Mai
Cel ce n-a vărsat vreodată lacrimi de căinţă încă nici n-a început să se cunoască.

25 Mai
Singurele lucruri pe care le am şi sunt numai ale mele: păcatele şi părerea de rău.

26 Mai
În materie de tovărăşie, cea mai păguboasă, dar şi cea mai greu de evitat, este tovărăşia eu-lui nostru.

27 Mai
Ştim mai repede ce nu vrem sau nu intenţionăm să ştim decât ceea ce vrem sau intenţionăm să ştim.

28 Mai
Când eşti mic, înveţi să vorbeşti; când ajungi mare, înveţi să taci.

29 Mai
Nu ne putem cunoaşte cu adevărat decât cu ajutorul lui Dumnezeu şi în lumina lui.

30 Mai
Dacă exist înseamnă că Dumnezeu mă iubeşte.

31 Mai
E încă mult mai greu să ne apreciem decât să ne cunoaştem.

*
* *

1 Iunie

Personaj şi persoană: vai! suntem, mereu mai preocupaţi să ne compunem personajul decât să ne realizăm personalitatea.

2 Iunie

Încearcă să umpli de Dumnezeu trei lucruri care, prin ele însele, nu-L cuprind, dar Îl cheamă şi Îl poartă până în pragul sufletului tău: munca, suferinţa şi moartea.

3 Iunie

Întotdeauna acţionăm ca fii ai lui Dumnezeu, dar adesea, vai! ca nişte fii ce şi-au uitat Tatăl.

4 Iunie

Nici un lucru care priveşte sufletul nu poate fi neînsemnat.

5 Iunie

Te salut, suflete al meu, atât de sărac în haruri!
Totuşi, Dumnezeu este cu tine.

6 Iunie

Creierul este în cel mai mare grad captiv, dar este şi cel mai liber, cel mai încarcerat şi cel mai informat.

7 Iunie

Câte lucruri nu trebuie să uităm pentru a ne putea aminti.

8 Iunie

Nu toţi intelectualii sunt inteligenţi. Şi, dacă toată lumea poate deveni intelectuală, nimic pe lume nu-l poate face mai inteligent pe cel ce nu este.

9 Iunie

Ființa cea mai grea de suportat care ne poate ieși în cale este un imbecil mulțumit de sine însuși.

10 Iunie

Un gând poate mistui un om precum viermele un fruct.

11 Iunie

A face lucrurile la întâmplare este rețeta care poate atrage asupra noastră mari nenorociri.

12 Iunie

Orice lucru aduce cu sine o revelație și o enigmă: revelația prezenței sale și enigma destinului său.

13 Iunie

Nu Dumnezeu se ascunde, ci lucrurile ni-L ascund.

14 Iunie

A-L ignora pe Dumnezeu înseamnă a cultiva incoerența.

15 Iunie

Dacă vrei să ajungi la Dumnezeu doar prin mijloacele tale, la capătul drumului, din nefericire! te vei întâlni pe tine.

Dacă vrei să ajungi la El prin mijloacele Sale, tocmai pe tine, din fericire! nu te vei mai regăsi.

16 Iunie

Dacă lumea s-ar fi ivit din întâmplare, n-ar exista miracol mai mare și mai rar decât ordinea.

17 Iunie

Frumusețea apare de fiecare dată când ceva din infinit pătrunde în finit.

18 Iunie

Una din condiţiile artei este dispreţul faţă de artificiu.

19 Iunie

Dumnezeu nu are nevoie de nimic, dar ţine mult să se slujească de toate.

20 Iunie

Adu-ţi aminte că prin Dumnezeu nu eşti faţă de nimeni şi de nimic străin.

21 Iunie

Binecuvântează pe Dumnezeu pentru că este Dumnezeu şi binecuvântează-L pentru că eşti creatura lui.

22 Iunie

Toate îi pot vorbi celui care ştie să asculte.

23 Iunie

Sfârşitul n-a fost creat pentru legi, ci legile pentru sfârşit. Aceasta ne ajută să înţelegem mai bine întreaga ordine a lumii.

24 Iunie

Deasupra capetelor noastre există mai mult cer decât există pământ sub picioarele noastre.

25 Iunie

Soarele este făcut să ne lumineze; stelele, să ne dea de gândit.

26 Iunie

Ziua este făcută să vedem lucrurile; noaptea, pentru a le înţelege şi stăpâni.

27 Iunie
Admirația este un punct în care inima şi spiritul se întâlnesc.

28 Iunie
Lucrurile şi ființele din afară sunt făcute să ne apropie de Dumnezeu; iar noi le folosim pentru a ne îndepărta de El!

29 Iunie
Dă dovadă de prea puțină inteligență cel ce e sigur de propria sa inteligență.

30 Iunie
Definiția fericirii: ceea ce Dumnezeu vrea să împartă cu noi.

*
* *

1 Iulie
Cunosc lume care, vai! îşi pune toată voința şi chiar toată bunăvoința pentru a nu voi nimic.

2 Iulie
Mulți dintre cei lipsiți de voință cred că o pot înlocui cu încăpățânarea.

3 Iulie
Dacă nu reuşeşti să devii cel care ai vrea să fii, încearcă cel puțin să devii aşa cum semenii tăi ar vrea să fii.

4 Iulie

Fericirea e ceva ce omul caută pentru sine şi nu găseşte decât în celălalt.

5 Iulie

Nu ajunge doar să dorim dobândirea unei virtuţi pentru a o şi avea, dar nici nu o dobândim dacă nu o dorim cu statornicie.

6 Iulie

Cu cât o pasiune se dezlănţuie mai mult, cu atât mai mult ea înlănţuie.

7 Iulie

Sufăr şi sufăr că sufăr, socotind că n-am fost făcut pentru a suferi.

8 Iulie

Puţini sunt cei ce ştiu să sufere. A şti să suferi este o artă care, ca orice artă adevărată, nu cunoaşte reţete.

9 Iulie

Nu scăpa din vedere că eşti pus la încercare să faci binele când îţi stă în putinţă, şi să nu faci răul atunci când eşti tentat să-l faci.

10 Iulie

Vai ţie, tânguire, care nu poţi sau nu vrei să te transformi în rugăciune!

11 Iulie

A face pe altul să sufere este poate cea mai insuportabilă suferinţă.

12 Iulie
Fii fericit când nu ai altă mângâiere decât aceea de a-i putea consola pe ceilalți.

13 Iulie
A şti să suferi înseamnă a putea iubi totul.

14 Iulie
Bucură-te că eşti al lui Dumnezeu, chiar şi pentru a fi pedepsit.

15 Iulie
Dumnezeu ne iubeşte într-atât încât, şi atunci când ne refuză ceva, acel refuz înseamnă mai mult decât un dar. E de datoria noastră să înțelegem cum anume.

16 Iulie
A-L iubi pe Dumnezeu înseamnă a găsi putința de a fi fericit până şi în cele mai cumplite nenorociri.

17 Iulie
Singurătatea ar fi mai suportabilă dacă n-am fi atât de jalnic însoțiți de noi înşine.

18 Iulie
Înălțimile nu sunt atât de cutreierate ca piețele publice. Cu cât urci mai sus, cu atât ai mai puțini tovarăşi de drum.

19 Iulie
Cine iubeşte nu este niciodată singur.

20 Iulie
Cine nu ştie să iubească va fi mereu singur, suferind de propria-i însingurare.

21 Iulie

Un om, dacă este un om adevărat, vorbind despre viața sufletului, n-ar trebui să aibă niciodată îndrăzneala de a spune: e peste puterile mele.

22 Iulie

Într-o alegere, cel mai delicat, mai dureros și mai plin de risc nu este faptul de a alege, ci de a exclude.

23 Iulie

Viața este o colecție de alegeri.

24 Iulie

Cel ce vrea să servească rămâne liber; cel ce nu vrea să depindă decât de sine însuși este sclav.

25 Iulie

Poate fi ceva mai groaznic decât să nu vrei ce vrea Dumnezeu?

26 Iulie

Supunerea față de legile divine, chiar dacă ne face să suferim, este necesară.

27 Iulie

Independența roților e cel mai sigur mijloc de a nu înainta.

28 Iulie

Poate numai ascultând învățăm cel mai bine și cel mai repede să vrem.

29 Iulie

Un drum de urmat ... este un ajutor oferit.

30 Iulie
Cel ce comandă ştie cât de mult depinde de ascultarea celui căruia îi comandă.

31 Iulie
Ascultarea este mai greu de realizat faţă de cele permise decât faţă de cele impuse.

*
* *

1 August
Ascultarea e sora răbdării.

2 August
Cine nu cunoaşte răbdarea nu are nici simţul eternităţii, nici pe cel al timpului.

3 August
Multe putem aştepta de la cei care ştiu să aştepte.

4 August
Nu există pace adevărată fără răbdare.

5 August
Orgoliul este splendoarea prostiei.

6 August
Nimic mai puţin creator decât orgoliul.

7 August
Orgoliul este o oglindă mult prea apropiată, în care nu e uşor să vedem şi altceva decât pe noi înşine.

8 August
Uneori, recunoscându-ne orgoliul, o facem tot din orgoliu.

9 August
În noi, cu cât se arată mai mult omul, cu atât se ascunde Dumnezeu.

10 August
Omului îi vine greu să admită că Dumnezeu valorează mai mult decât el.

11 August
O singură ambiție este legitimă: aceea de a fi mai buni.

12 August
Există oare ceva mai viclean decât o vanitate care dorește să fie flatată?

13 August
Vanitatea este o miopie care poate merge până aproape de orbire.

14 August
Un vanitos nu poate fi altceva decât un mare naiv.

15 August
Nemulțumirea de sine nu înseamnă totdeauna căință, ea poate fi adesea efectul unui amor-propriu exasperat.

16 August
Despre umilința care nu se extinde la toate câte sunt s-ar putea spune că nici nu există.

17 August
Lucrurile mari nu le facem noi, chiar dacă se fac prin noi.

18 August
Bogăţiile noastre în această lume nu sunt făcute decât din datorii şi împrumuturi.

19 August
Nu e deloc surprinzător că cei umili îl înţeleg mai bine pe Dumnezeu, deoarece umilinţa e înainte de toate înţelegere şi adorare.

20 August
N-ar trebui să ţinem seama de slăbiciunea noastră decât pentru a invoca puterea lui Dumnezeu mai stăruitor şi cu mai multă încredere.

21 August
Fii neîncrezător faţă de acea umilinţă care se preocupă de umilinţa celuilalt.

22 August
Prin egoism devin cum nu se poate mai sensibil faţă de ceilalţi şi, în aceeaşi măsură, străin lor.

23 August
Adesea, cei neînţeleşi nu sunt decât ei înşişi simpli neînţelegători.

24 August
Egoistul este cea mai jalnică specie de surdo-mut.

25 August
O comoară nefolositoare devine o povară.

26 August
Cea mai bună cale de a te iubi pe tine însuţi, fără riscul de a deveni egoist, e să fii prietenul lui Dumnezeu.

27 August
Nu trebuie să ne privim decât în fața lui Dumnezeu.

28 August
Omul cel mai dotat este cel care nu așteaptă binefaceri de la nimeni și de la nimic.

29 August
Dacă ești strângător, fii strângător doar pentru a cheltui.

30 August
Înainte de a vrea să-i dăruiești lui Dumnezeu totul, trebuie să știi să nu-i refuzi nimic.

31 August
Pentru a începe să-L întrezărim pe Dumnezeu, trebuie să ne fi pierdut deja pe noi din vedere.

*
* *

1 Septembrie
Tocmai cei care nu au nimic pot să dea cel mai mult.

2 Septembrie
Cel care nu-L mai are decât pe Dumnezeu are totul.

3 Septembrie
Omul abandonat voinței lui Dumnezeu nu e nicidecum abandonat de Dumnezeu.

4 Septembrie
Cu Dumnezeu, păstrăm tot ce credem că este pierdut. Fără de El, pierdem tot ce credem că poate fi păstrat.

5 Septembrie
Sacrificiul de sine suntem cel mai întemeiați să-l facem.

6 Septembrie
Numai deprinderea sacrificiului ne poate obișnui cu sacrificiul unor deprinderi.

7 Septembrie
Pentru a fi desăvârșit, sacrificiul trebuie să fie conștient de realitatea sa și nicidecum de meritul său.

8 Septembrie
Nici un viciu nu este un călător singuratic.

9 Septembrie
A-l vorbi de rău pe aproapele înseamnă a-l declara ne-aproape, adică îndepărtat, străin, repudiat.

10 Septembrie
Dumnezeu nu este o certitudine care să urce până la realitate, ci o realitate care coboară până la certitudine.

11 Septembrie
Credința ne învață să așezăm eternitatea în timp și timpul în eternitate.

12 Septembrie
Credința dă speranță și statornicește iubirea.

13 Septembrie
Credem chiar mai mult decât am crede, dar nu credem destul ceea ce credem.

14 Septembrie
Nu uita că Dumnezeu nu te uită.

15 Septembrie
Singura moştenire pe care Sfânta Fecioară Maria a putut-o găsi şi păstra de la Fiul său: coroana de spini.
16 Septembrie
Imită lumânarea a cărei flacără nu descreşte până ce nu va fi ars de tot.
17 Septembrie
Unul dintre cele mai frumoase nume ale limbajului nostru este fidelitatea.
18 Septembrie
Prietenia, asemenea credinţei, nu admite îndoiala.
19 Septembrie
Duşmăniile ar putea da lecţii prieteniilor în ceea ce priveşte statornicia.
20 Septembrie
Supune-te promisiunilor tale cu aceeaşi dăruire şi fără rezerve ca unui ordin sacru.
21 Septembrie
Uitarea nu e tot una cu iertarea, nici iertarea cu uitarea.
22 Septembrie
A nu uita nimic nu e totuna cu a-şi aminti totul.
23 Septembrie
A ne aminti de cei care sunt uitaţi înseamnă a ne aşeza de partea lui Dumnezeu care nu uită pe nimeni.
24 Septembrie
Nerecunoştinţa nu este oare mai rea decât uitarea?

25 Septembrie
Cea mai radicală transformare a lumii ar fi poate atunci când ar dispărea nerecunoştinţa.

26 Septembrie
Binefacerile trebuie să ne mişte, insultele nu trebuie să ne atingă.

27 Septembrie
Cea mai mare răsplată este aceea de a nu o căuta, dacă nu cumva chiar aceea de a nu o avea.

28 Septembrie
Împacă-te cu gândul de a fi tratat cu nerecunoştinţă; este una din modalităţile de a semăna cu Dumnezeu.

29 Septembrie
Cel mai adânc dintre abisuri e poate abisul iertării.

30 Septembrie
Adâncul speranţei e poate chiar mai mare decât cel al dorinţei.

*
* *

1 Octombrie
Harul este cea mai preţioasă comoară făcută unei creaturi.

2 Octombrie
Spre deosebire de speranţele pământeşti, speranţa în Dumnezeu este deja în posesia obiectului său.

3 Octombrie

Aşteptarea lui Dumnezeu e singura care nu amăgeşte.

4 Octombrie

Iubirea trebuie să întreacă speranţa.

5 Octombrie

A consola înseamnă a da viaţă unei speranţe.

6 Octombrie

Nu vom fi mântuiţi defel prin noi înşine, dar nicidecum fără noi.

7 Octombrie

În clipa când te făleşti cu un har, îl pierzi; deja nu mai eşti în starea de har.

8 Octombrie

Specificul bucuriei este de a nu avea alte limite decât forţele noastre.

9 Octombrie

Bucuria se plăteşte, dar nu se vinde, nici nu se cumpără.

10 Octombrie

Cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu trec pe lângă bucurie şi nu ştiu cum să întâmpine suferinţa.

11 Octombrie

Orice s-ar întâmpla, dacă Dumnezeu nu are de ce să fie nemulţumit, bucură-te!

12 Octombrie

Nu există bucurie mai mare pe pământ decât aceea de a putea fi iubit de Dumnezeu.

13 Octombrie

Putem sfida primejdia; nu avem însă dreptul să o provocăm.

14 Octombrie

Ceea ce uneori ne vine atât de greu este curajul de a înfăptui lucruri simple.

15 Octombrie

Prezentul e numele căii care duce spre cer.

16 Octombrie

Este oare altceva prezentul decât privirea lui Dumnezeu?

17 Octombrie

Dinspre Dumnezeu, fiecare clipă e sfințită.
Dinspre noi, fiecare clipă ar putea fi sfințită.

18 Octombrie

Doamne, fă ca rugăciunile mele să devină adevărate acțiuni și acțiunile mele adevărate rugăciuni.

19 Octombrie

Numai Dumnezeu ține cont de toate și o poate face.

20 Octombrie

Privește în urmă doar pentru a fi iertat ... pentru a ierta ... și binecuvânta.

21 Octombrie

Toată puterea trecutului izvorăște din aceea că a fost prezent și a voit să fie viitorul.

22 Octombrie

Viața e altceva decât o visam, mai ales pentru că și noi suntem altfel decât ne credeam.

23 Octombrie

Spre realitatea de mâine e bine să mergem nu cu vise, ci cu forțe.

24 Octombrie

În tot ce faci, nu pierde din vedere că mergi să-L întâlnești pe Dumnezeu sau că ești chemat să rămâi în tovărășia lui.

25 Octombrie

Nimic nu sărăcește și nu îmbogățește mai mult decât timpul.

26 Octombrie

Cel mai tragic aspect al timpului nu constă în ceea ce el duce de la noi, ci în ceea ce el aduce eternității, fără putința de înapoiere.

27 Octombrie

Omul pare a se strădui cu îndărătnicie să dovedească enormitatea că nu are timp să se ocupe de eternitatea sa.

28 Octombrie

Timpul coboară spre noi pe aripile îndurării și urcă dinspre noi pe cele ale speranței.

29 Octombrie

Timpul nu e altceva decât așteptarea laudei pe care lucrurile create o aduc Celui care le-a creat.

30 Octombrie

Între Dumnezeu și noi poate să existe totul, sau nimic, sau ceva. Aceste trei poziții e bine să le

cercetăm şi să le înţelegem, atât pentru viaţa aceasta, cât şi pentru cealaltă.

31 Octombrie

Un singur lucru, unul singur merge în neant, printr-un miracol al bunătăţii divine: păcatul iertat.

*
* *

1 Noiembrie

Cea mai potrivită cale de a-i sărbători pe sfinţi este aceea de a le semăna lor. De ce n-am încerca să trăim ca ei, fie şi numai o zi, de ziua lor?

2 Noiembrie

Pentru cei ce nu le-au văzut curgând pe obraji, lacrimile pot părea doar nişte picături de apă.

3 Noiembrie

Cel ce nu se mortifică nu va şti să moară.

4 Noiembrie

Moartea este şi ea o datorie pe care trebuie s-o îndeplinim.

5 Noiembrie

Rănile morţii permit chiar celor mai răi să verse nişte lacrimi bune.

6 Noiembrie

Mulţumeşte-i lui Dumnezeu pentru ceea ce îţi dă. Mulţumeşte-i pentru ceea ce ţi-ar putea lua, dar nu o face. Mulţumeşte-i pentru toate câte îţi rezervă.

7 Noiembrie

În această lume, orice moarte cheamă şi întemeiază cel puţin o viaţă. Ea nici nu există decât pentru aceasta.

8 Noiembrie

Moartea trebuie să fie cel mai de seamă act din viaţa noastră.

9 Noiembrie

Viaţa e frumoasă prin ceea ce este, mai frumoasă încă prin ceea ce ascunde şi mult mai frumoasă încă prin ceea ce dobândeşte.

10 Noiembrie

Ne trebuie oare întreaga viaţă pentru a ne descoperi inima?

11 Noiembrie

Umbra morţii e singura lumină a iadului.

12 Noiembrie

A-L alege pe Dumnezeu şi a alege ceea ce vine de la Dumnezeu e unica problemă a vieţii.

13 Noiembrie

În viaţă nimic nu oboseşte mai mult decât să ai mereu de-a face cu tine însuţi.

14 Noiembrie

De obicei, omul începe prin a nu face ceea ce trebuie şi sfârşeşte prin a face ceea ce nu trebuie.

15 Noiembrie

Fuga de păcat aduce mai puţin a fugă şi mai mult a zbor.

16 Noiembrie
Păcatul înseamnă a nu-L mai pune pe Dumnezeu la locul său.

17 Noiembrie
A păcătui înseamnă a prefera celor propuse de Dumnezeu ceea ce noi singuri ne propunem.

18 Noiembrie
Nimic nu este mai onorabil decât să fii deținut pentru cauza lui Isus Cristos. Închisoarea aceasta era sfântă, iar noi nici nu bănuiam.

19 Noiembrie
Închisoarea nu este altceva decât locul unde sufletul este, în fine, liber să aleagă.

20 Noiembrie
Nu există închisoare pentru lumea care-L iubeşte pe Dumnezeu.

21 Noiembrie
Păcatul este singurul rău care se vindecă prin lacrimi.

22 Noiembrie
Singurul lucru de care niciodată nu ne vom căi este acela de a ne fi căit.

23 Noiembrie
Demonul seamănă mult cu Dumnezeu prin pretenții, dar în nici un fel prin intenții.

24 Noiembrie
Adu-ți aminte că în calitatea sa de Înger şi de Arhanghel, spiritul răului nu cunoaşte somnul.

25 Noiembrie
Cerul este singurul loc unde mereu este loc.

26 Noiembrie
Dacă Dumnezeu este Cel care este, noi suntem cei care vom fi.

27 Noiembrie
Fericiți cei care au fost dezamăgiți de lucrurile din această lume, deoarece ei nu vor fi dezamăgiți nicidecum de cele din cer.

28 Noiembrie
Numim un mort acel trăitor a cărui stare de trăire nu se mai teme de nici o schimbare.

29 Noiembrie
În timpul vieții, adu-ți aminte că trebuie să mori; și în ceasul morții, că trebuie să trăiești.

30 Noiembrie
Ziua morții este ziua la care noi ne gândim cel mai puțin în timpul vieții și la care ceilalți se vor gândi cel mai puțin, când nu vom mai fi.

*
* *

1 Decembrie
Despre moarte putem şti câte ceva numai dacă am înţeles bine viaţa.

2 Decembrie
Cu prilejul morţii sale, fiecare om se face călugăr, cu cele trei voturi: de sărăcie, de castitate, de ascultare. Şi, vrând-nevrând, le respectă.

3 Decembrie
Dacă ne vine atât de greu să murim, este dovada cât de mult suntem vii, chiar până dincolo de moarte.

4 Decembrie
Avem mult mai multe de aşteptat de la moarte decât de la viaţă.

5 Decembrie
Cea mai deplină şi mai tragică singurătate este cea a păcatului.

6 Decembrie
Aşteaptă moartea nu ca un condamnat, ci ca un luptător.

7 Decembrie
Doamne! Fă în aşa fel încât să-i pot apropia de Tine pe toţi cei care se apropie de mine!

8 Decembrie
Fără a ne da prea mare osteneală, am putea găsi defecte tuturor. Cu puţină osteneală, le-am putea găsi şi calităţi.

9 Decembrie
A nu-ţi cunoaşte aproapele este mijlocul cel mai sigur de a nu te cunoaşte nici pe tine.

10 Decembrie

E trist şi e rău să ai drept motiv de necaz bănuieli.

11 Decembrie

Cel care se răzbună după ce a fost lovit se loveşte pentru a doua oară, şi de data aceasta chiar cu propria-i mână.

12 Decembrie

Să nu te temi niciodată: Dumnezeu are mai multă bunătate decât cei răi, răutate.

13 Decembrie

Pentru a vedea lucrurile bine şi a le face bine, ia-L pe Dumnezeu drept ceea ce este şi nu te lua pe tine drept ceea ce nu eşti.

14 Decembrie

Să nu ne uităm înapoi decât pentru a merge mai bine tot înainte.

15 Decembrie

Mai aproape de Dumnezeu este cel care se află cât mai departe de sine şi cât mai aproape de ceilalţi.

16 Decembrie

Mai mult decât am crede, deschiderea mâinilor duce la deschiderea sufletelor, împreunarea mâinilor duce la unirea sufletelor.

17 Decembrie

Nu există sminteală mai mare decât aceea de a crede că i se poate face vreun bine omului fără a-l iubi.

18 Decembrie

Iubirea de Dumnezeu şi iubirea de aproapele: să nu despărţim ceea ce Dumnezeu a unit.

19 Decembrie

Decăderea iubirii e cauza tuturor relelor din lume.

20 Decembrie

A iubi înseamnă să suferi cu celălalt şi e bine să iubeşti chiar dacă mori din iubire.

21 Decembrie

Nu fă niciodată două lucruri în acelaşi timp, exceptând rugăciunea.

22 Decembrie

Suntem pe pământ pentru a arăta celorlalţi, prin noi, că Dumnezeu ne iubeşte.

23 Decembrie

Dumnezeu nu este numai fără început: este tocmai contrariul unui început.

24 Decembrie

Dumnezeu e în aşa măsură pretutindeni încât chiar şi atunci când îi întoarcem spatele ne aflăm faţă în faţă cu El.

25 Decembrie

În locul urării: „Dumnezeu să fie cu voi", ar fi mai potrivit şi mai folositor să spunem „Fiţi cu Dumnezeu", deoarece Dumnezeu este mereu cu noi, în schimb noi nu suntem întotdeauna cu Dumnezeu.

26 Decembrie

A voi ceea ce Dumnezeu nu vrea. A nu voi ceea ce Dumnezeu vrea. Iată cei doi poli ai lumii osândite.

27 Decembrie

Pe cei pe care nu-i poți face să cunoască adevărul, învață-i cel puțin să nu-l disprețuiască.

28 Decembrie

Dumnezeu ne iubește într-atât încât îi scandalizează pe toți cei care nu-L cunosc ca iubire.

29 Decembrie

Dumnezeu este exigent, dar nu are alte exigențe decât cele ale iubirii sale.

30 Decembrie

Trecutul e o taină, prezentul un secret, viitorul o enigmă și toate acestea rămân înlănțuite.

31 Decembrie

Mulțumesc este un cuvânt pe care trebuie să știm să-l dovedim, nu ajunge doar să-l rostim.

*

* *

Date importante din viața și activitatea Monseniorului Vladimir GHIKA (1873-1954)

1873, 25 XII	Se naște la Constantinopol, este botezat și miruit în religia ortodoxă, fiu al principelui Ion Ghika, ministru plenipotențiar al României în Turcia, și al Alexandrinei Moret de Blarenberg.
1877	Familia se întoarce în România.
1879-1893	Școala primară și liceul la Toulouse (Franța). Vacanțele în România.
1881	Moare tatăl lui.
1893-1895	Urmează Școala de Științe Politice, cu fratele lui, Dimitrie, la Paris.
1895-1898	În România.
1898-1904	La Roma, licența în filozofie scolastică și doctoratul în teologie la dominicani.
1902, 13 IV	Face profesiunea de credință catolică, la biserica Sfânta Sabina din Roma.
1904-1906	La Salonic o întâlnește pe Sora Pucci.
1906, 20 VI	Deschide dispensarul gratuit „Bethleem-Mariae" la București, în Calea Griviței.
1908-1912	Întemeiază cu sora Pucci Sanatoriul "Sf. Vincențiu de Paul" la București.
1912-1913	Îngrijește bolnavii de holeră, cu ajutorul sorei Pucci, la lazaretul din Zimnicea.
1914-1918	O bogată activitate diplomatică la Roma.
1923, 7 X	Hirotonit preot la Paris de Card. Dubois.

1923-1939	Apostolat rodnic la Paris.
1924-1928	Misiune la Villejuif, în periferia comunistă a Parisului.
1924, 24 II	Indult de la Roma pentru întemeierea Societății Auxiliare a Misiunilor.
1925-1926	Întemeiază la Auberive (Franța) Ordinul Fraților și Surorilor Comunității Sf. Ioan.
1928-1938	Ia parte la Congresele Euharistice Internaționale de la Sidney, Cartagina, Dublin, Buenos Aires, Manila, Budapesta.
1931	Rector la Biserica Străinilor din Paris. Numit de Pp Pius XI Protonotar Apostolic.
1939	În vacanță, la Bozieni (Moldova). Începe războiul și nu se mai întoarce în Franța.
1939-1954	Activitatea sacerdotală în România.
1948	Refuză să plece cu trenul regal și se mută la Sanatoriul "Sf. Vincențiu de Paul", casa din Bd. Dacia fiind confiscată.
1949	Este operat de urgență de hernie strangulată.
1949	Naționalizarea întregii opere a Fiicelor Carității.
1950	Se mută în casa parohială a preoților Lazariști.
1952, 18 XI	Arestarea în plină stradă.
1953, 24 X	Are loc procesul, nu acceptă avocat, se apără singur.
1954, 17 V	Sfânta moarte în infirmeria închisorii Jilava, la 81 ani.

Monseniorul Vladimir GHIKA
la 50 ani de la arestare

Nu sunt cea mai competentă persoană pentru a vorbi despre Mons. Vladimir Ghika, deoarece mai sunt multe persoane care l-au cunoscut personal în timpul vieții, în diferite împrejurări. Pe baza cunoștințelor pe care le am de la unii martori și din lectura cărților scrise de către Mons. Ghika sau din cărțile scrise despre el, în expunerea pe care o voi prezenta, am încercat să fac o sinteză despre viața și activitatea Monseniorului, care a trăit și a murit ca un sfânt, și pentru care mulți se roagă lui Dumnezeu ca să fie ridicat la cinstea altarelor.

După cum știm cu toții, prigoana împotriva Bisericii și a credinței în Dumnezeu a durat aproape o jumătate de secol, iar cei care au murit ca martiri la început, au fost prigoniți și după moartea lor, până când poporul român și-a obținut libertatea de a cunoaște și a mărturisi adevărul și credința în Dumnezeu fără nici o frică.

Deși au trecut aproape 50 de ani de la moartea martirilor credinței în Dumnezeu și ai Bisericii (episcopi, preoți, persoane consacrate și mulți laici), viața lor sfântă, încununată de moarte martirică, nu a fost ștearsă din memoria credincioșilor de astăzi, deoarece avem multe mărturii despre ei și încă mai sunt martori în viață care pot confirma sfințenia vieții lor, ca și moartea lor eroică.

Pe baza mărturiilor scrise, a martorilor în viață și a roadelor apostolatului, se știe foarte bine, atât în țară cât și peste hotare, că **Mons. Vladimir Ghika** (25.XII.1873 - 17.V.1954) a avut o viață sfântă și o moarte de martir pentru Biserică și pentru credință.
Viața și activitatea lui pot fi privite din mai multe unghiuri: român de origine și francez prin adopție; prinț în această lume prin naștere, iar prin vocație un adevărat slujitor al lui Dumnezeu în Biserica Catolică de ambele rituri; renumit în activitatea lui de laic consacrat, iar ca preot, plin de zel la Paris și în București; erou al acțiunilor caritative și artizan al multor convertiri; precursor și profet al Conciliului Vatican II; semănător al spiritului evanghelic și ecumenic; diplomat în multe situații dificile și un adevărat maestru spiritual; înzestrat cu multe calități umane, dar și spirituale, intelectuale și culturale; cu un devotament fără limite pentru toți, a reușit să călătorească prin toate continentele, să zdruncine inimile cele mai împietrite și să consoleze pe cei disperați. Iată în mare motivele pentru care Papa Pius al XI-lea îl numea pe Vladimir Ghika, *marele vagabond apostolic al secolului XX*.
În cele din urmă, a fost învrednicit cu o moarte în totală abandonare, dar și glorioasă. Cel care se născuse într-un palat avea să moară în celula unei închisori comuniste ca victimă a unui sistem al răzbunării și urii față de credința în Dumnezeu și față de Biserica Catolică.

La 13 aprilie 1902, în biserica Sf. Sabina din Roma făcea mărturisirea de credință catolică, argumentând ulterior celor care-l acuzau pentru acest fapt: *am devenit catolic pentru a fi un ortodox mai bun.* După 50 de ani, la 18 noiembrie 1952, în timp ce mergea la un bolnav, pe neașteptate, a fost răpit de oameni ai securității și dus pentru a fi judecat și condamnat la închisoare. Astfel, el dispare pentru totdeauna din comunitate cu trupul său fizic și firav. Arestarea lui a tulburat mult comunitatea creștină. Din cauza persecuțiilor, s-a instalat o frică și o atmosferă de tăcere pentru mai multe decenii. Însă el a continuat să trăiască în inimile credincioșilor și ale celor care l-au cunoscut și i-au admirat curajul, tăria credinței, bunătatea față de săraci, înțelepciunea vieții, vasta cultură, inclusiv persoana sa care arăta ca un profet din Vechiul Testament.
Spunea tovarășilor săi de suferință: *închisoarea aceasta era sfântă și noi nici nu bănuiam.* Și aici, până în ultimele zile, cu același zel neînfricat ce-l caracteriza, a continuat apostolatul său. Epuizat de suferințe, de foame și de frig, a murit la Jilava în ziua de 17.05.1954, cu conștiința împăcată că a făcut tot ce a putut pentru Biserica lui Cristos, într-o perioadă tristă pentru țara sa și pentru întreaga lume civilizată. La moartea lui, cei din închisoare au mărturisit spunând: *a murit un sfânt.* Gratiile nu i-au putut îngrădi libertatea, călăii nu i-au înfrânt curajul, ura comunistă nu i-a putut stinge iubirea,

căci toate acestea dovedesc că singura putere a omului e cea a spiritului.
La începutul anului 1957, comuniştii au închis biserica Sacré Coeur, iar în perioada care a urmat - ani grei pentru mărturisirea credinţei - frica şi teama au marcat profund poporul român. Mijloacele de informare erau foarte reduse, nu mai exista nici o încredere între oameni, nu se ştia când e adevăr sau minciună. Puţini credincioşi, şi cu maximă prudenţă, au avut curajul să mai vorbească şi să afle ce s-a întâmplat cu cei care au fost închişi sau ucişi pentru credinţă, pentru adevăr şi pentru Biserică.
Frica de a mai vorbi a fost învinsă după evenimentele de la sfârşitul lunii decembrie ale anului 1989. Adevărul a dobândit libertate împreună cu poporul. Spuneam mai înainte că Mons. Vladimir Ghika a dispărut doar fizic, el a rămas între noi în mod spiritual, în inimile celor care l-au cunoscut, l-au admirat şi l-au imitat, pentru că cei care ucid trupul nu pot ucide şi sufletul.
De mai mult de 10 ani, Mons. Ghika este tot mai cunoscut printre credincioşii de azi. Se cunoaşte o evoluţie şi un interes viu în acest sens. Se vorbeşte din ce în ce mai mult despre persoana şi activitatea sa atât de variată şi de bogată. După mai mult de 40 de ani de minciună, libertatea a redat dreptul la adevăr, care nu doreşte altceva decât să fie cunoscut.

Un prim semn din partea Mons. Ghika, care a atras atenţia credincioşilor, a fost aprobarea primită, după mai multe încercări, de a se celebra Sf. Liturghie în fiecare zi în această biserică, pe locul unde a activat el, şi de a se înfiinţa actuala parohie. Documentul a fost scris în ziua de 18 noiembrie 1991, ziua arestării Mons. Ghika. Acest fapt ne-a trezit din somnul tăcerii şi al fricii, fiind convinşi că este un semn din partea martirului nostru, Vladimir Ghika.
După înfiinţarea parohiei, au început să se facă comemorări în fiecare an de ziua morţii, 17 mai, şi de ziua arestării lui, 18 noiembrie. Prin predici şi conferinţe prezentate de martori oculari, de oameni politici şi de intelectuali, printre care mulţi îndrumaţi de el, viaţa şi apostolatul său au devenit din ce în ce mai cunoscute. La acestea s-au adăugat articole în presă, emisiuni la radio şi televiziune, cărţi publicate, unele scrise chiar de Mons. Ghika. Prin rugăciunile credincioşilor şi vizitele la mormânt, unde s-a ridicat de către Arhiepiscopia Romano-Catolică de Bucureşti o cruce proiectată de arhitectul Marcu Anghel, respectul şi admiraţia faţă de acest martir s-au extins. Mons. Ghika este tot mai cunoscut în ţară şi în străinătate, chiar şi în afara parohiilor catolice.
Un alt fapt uimitor pentru comunitatea noastră, tot în ziua de 18 noiembrie 1998, este sosirea renumitei statui din ipsos, reprezentându-l pe Vladimir Ghika, la biserica unde a slujit în ultimii ani. Să fie doar o

întâmplare, o simplă coincidență? Monseniorul s-a întors de unde a plecat după 46 ani, fiind vizibil, de data aceasta, prin această statuie, *Cărturarul,* operă a sculptorului Gheorghe Anghel. Statuia a fost făcută în semn de recunoştință pentru ajutorul primit de sculptor de la Mons. Ghika în timp ce studia la Paris şi a fost numită astfel deoarece în perioada comunistă nu se putea vorbi de Vladimir Ghika.

Consider că este de datoria noastră să ne rugăm cu toții pentru a obține de la Dumnezeu harul beatificării **Monseniorului Vladimir Ghika,** deoarece este vrednic pentru aceasta şi avem destule motive de a imita exemplul pe care ni l-a lăsat şi de a-i cere ajutorul spiritual, căci viața şi moartea sa sunt ale unui sfânt, după cum a şi trăit, iar sfinții sunt prietenii lui Dumnezeu care mijlocesc pentru noi.

Vladimir Ghika rămâne pentru toți un model al unui apostolat discret şi rodnic, aşa cum el l-a practicat toată viața: peste 20 de ani, ca laic consacrat, şi 30 de ani, ca preot. Aceasta a fost viața, activitatea şi moartea Mons. Vladimir Ghika, om ales de Dumnezeu ca adevărat apostol al timpurilor noastre.

Pr. Ioan Ciobanu

Bucureşti, 18 XI 2002

Cele nouă coruri ale îngerilor
cântă în suflete,
în timp ce urcă scara:
A-L iubi pe Dumnezeu.
A iubi în Dumnezeu.
A nu iubi decât în Dumnezeu.
A iubi totul din dragoste de Dumnezeu.
A iubi totul în Dumnezeu.
A nu iubi totul decât în Dumnezeu.
A nu-L iubi pe Dumnezeu decât pentru Dumnezeu.
A nu iubi nimic atât de mult ca pe Dumnezeu.
A-L iubi pe Dumnezeu cu toată puterea lui Dumnezeu.

Vladimir Ghika